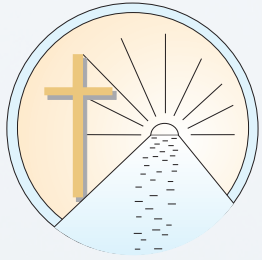

Sions Missionstidning

”När han såg folkskarorna förbarmade han sig över dem, för de var härjade och hjälplösa som får utan herde. Och han sade till sina lärjungar: ”Skörden är stor men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd.”

(Matt 9:36–38)

BIBELORDET

Döm mig rättvist, Gud, ta dig an min sak mot ett kärlekslöst folk! Rädda mig från falska och onda människor, för du, Gud, är min styrka. Varför har du förkastat mig? Varför måste jag gå sorgsen, trängd av fiender? Sänd ditt ljus och din sanning. Låt dem leda mig, låt dem föra mig till ditt heliga berg och dina boningar, så att jag får gå in till Guds altare, till Gud som är min glädje och fröjd, och tacka dig på harpa, Gud, min Gud!
(Ps 43: 1-4)

HELGDAGAR

8 mars

Andra söndagen i fastan (Reminiscere),
Mark. 9:17-29,
Bön och tro

15 mars

Tredje söndagen i fastan (Oculi),
Joh. 12:37-43,
Jesus segrar över ondskans makter

22 mars

Marie bebådelsedag,
Luk. 1:39-45,
Herrens tjänarinna

29 mars

Femte söndagen i fastan (Judica),
Luk. 13:31-35,
Lidandets söndag

Katekesen

Hustavla:

För alla heliga stånd några bibelspråk, genom vilka var och en påminns om de plikter, som är förenade med hans stånd och syssla.

För ordets tjänare

Ge akt på er själva och på hela den hjord som den helige Ande har satt er som ledare över, till att vara herdar i Guds församling som han har köpt med sitt eget blod. (Apg 20:28)

En församlingsledare skall vara oklanderlig, en enda kvinnas man, nykter, förståndig, aktad, gästfri och en god lärare. Han får inte missbruka vin eller vara våldsam utan skall vara

Sions Missionstidning

Nr 3 2020

Herdeämbetet- en gåva från Herren!	4
Bön och tro	6
Jesus segrar över ondskans makter	8
Barnsida. Det finns bara en Gud	10
Vad är ett kristet hem?	12
Närvilä bönehus	14

Utdrag ur boken: Där fäderna skördat och sått. minnesbilder från Närvilä bönehus...	17
Nya prästdiakoner	18
Ämbetet i bibeln	20
Annonser	22
Radio LFF, prenumerationer	23

vänlig, fridsam och fri från penningbegär. Han skall ta väl hand om sin familj och se till att hans barn lyder och visar all respekt. Han skall inte vara nyomvänd. Han skall hålla sig till lärans tillförlitliga ord, så att han genom en sund undervisning kan uppmuntra andra och vederlägga motståndarna. (1 Tim 3:2-4, 6, Tit 1:9)

För åhörare

Tänk på era lärare, som har predikat Guds ord för er. Se, hur de slutade sin levnad, och följ deras tro. (Hebr 13:7)

Så har också Herren befallt att de som predikar evangeliet skall leva av evangeliet. (1 Kor 9:14)
Men den som får undervisning i ordet bör dela med sig av allt gott till den som undervisar honom. (Gal 6:6)

Sådana äldste som sköter sin uppgift väl, skall ni anse värda dubbel heder, särskilt dem som arbetar med predikan och undervisning. Ty Skriften säger: Du skall inte binda för munnen på oxen som tröskar, och: Arbetaren är värd sin lön. (1 Tim 5:17, 18)

Lyd era lärare och rätta er efter dem, ty de varkar över era själar och skall avlägga räkenskap. Se till att de kan göra detta med glädje och inte med tungt hjärta, för det skulle inte vara lyckligt för er. (Hebr 13:17)

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:

Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:

Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Herdeämbetet - en gåva från Herren!

”Vid den tiden gick Jesus upp på berget för att be, och han var hela natten i bön till Gud. När det blev dag, kallade han till sig sina lärjungar och valde ut tolv av dem, som han kallade apostlar.” (Luk 6:12–13).

Jag fick en uppmaning på LFF's arbetarmöte att vi genom tidningen skulle lyfta fram Bibelns undervisning om ämbetet i församlingen. Samma önskan har också kommit från flera predikanter och läsare. I detta nummer vill vi med Guds ords ledning försöka skriva några ord om denna Guds gåva.

Församlingen och herdeämbetet är djupt förankrade i samma bild

Vad är en församling och hur skulle man kunna beskriva den? Vi ska fråga Bibeln.

Församlingen har sin egen särart. Särarten är så speciell att för att beskriva den använder Bibeln bilder som flock, vinträd, familj, byggnad och även Kristi kropp. Alla dessa bilder har samma konstruktion: församlingen är en enhet, som lever och fyller en uppgift.

Till bilden hör församlingens uppbyggnad som ett väsentligt element. Den har först Kristus som ”stam”, ”överherde”, ”huvud” eller ”hörnsten”, som är grunden för hela församlingens existens. Sedan har den tjänare som har blivit satta till tjänst och som är helt beroende av vad Kristus har gett och ger. Sist har den också församlingsmedlemmar, som kallas ”grenar”, ”lemmar”, ”får”, ”levande stenar” osv. Enligt aposteln Paulus har församlingen som Kristi kropp ingen oenighet därför att alla hör till kroppen (1. Kor. 12:24–28). I kroppen finns apostlar, herdar och tjänare av olika slag, och där finns alla lemmarna som alla är lika viktiga för kroppen.

Ibland glömmet vi församlingens särart och då kan vi börja anse dess yttre gestalt, dess ordning, tjänster, uppgifter och även dess gudstjänstvanor som sidosaker i förhållande till det vi tycker är ”viktigt”. Men då vi läser i Bibeln vad församlingen i själva verket är, kan vi konstatera att alla dessa saker är viktiga och hör till kroppens sätt att leva och fungera--både till vardags och på gudstjänster. Dessa saker är inte viktiga endast för den skull att de har att göra med hur Kristi kropp lever, utan de är viktiga speciellt därför att Kristus har gett dem. Kristus har instiftat en herdetjänst för församlingen, han har gett evangeliets lära och är själv dess innehåll,

han har gett instruktioner till apostlarna hur man firar nattvard och hur man tar in nya medlemmar i Kristi kropp. Han, Kristus har också gett oss bud för vardagen att vi ska älska vår nästa som oss själva osv.

Såsom vi såg, är församlingen Kristi kropp där Kristus är huvudet och människorna får vara lemmar i kroppen. Herdetjänsten är infogad i bilden, för Paulus skriver att ”Gud har satt” i församlingen några till apostlar, några till profeter osv. (1. Kor 12:28). Men varför kvinnor sätts till apostlämbetet och herdeämbetet, är en fråga som ställs allt oftare i vår tid. Vi ska nu rannsaka just den frågan en stund.

Paulus ord om herdeämbetsbärens kön

Enligt Bibeln är det viktigt att en man är en man och en kvinna är en kvinna. Det är det Gud har skapat oss till. Frågan innebär inte endast biologi utan också frågan om äkta makars förhållande och uppgifter i familjen och också i Guds församling. Det här är inte något som någon människa har hittat på utan det är Gud själv som har skrivit det i vårt dna och satt vissa ramar för hela människosläktet, för vårt bästa.

Vi vill som kristna hålla oss till familjens rätta roller (mannen är huvudet och kvinnan är en hjälp från Gud som passar honom) och lika mycket vill vi hålla oss till kvinnans och mannens rätta roller i församlingen. Det gör vi därför att dessa två grundinstitutioner, familjen och församlingen, båda är från Gud och har blivit givna redan före syndafallet. Båda fortsätter också i det nya förbundet.

Paulus var en av Kristi apostlar. Han talar om frågan om ämbetsbärens kön och det var en fråga som aposteln Paulus mötte i Korint. Korinterna hade alltför likgiltigt beaktat innebörden i att en ordets tjänare måste vara en man. Om samma ämne påminde Paulus även i Första Timoteusbrevet.

I Första Timoteusbrevet och i Första Korintherbrevet tar Paulus skapelseordningen som huvudprincip när han undervisar om kvinnans roll i församlingen. I verserna som har rubriken ”Ordning vid gudstjänsten” (1. Kor 14:26–) ger han först två begränsningar som gäller alla: Högst tre får tungotala, men ingen får tungotala om det inte finns en som kan uttyda. Högst tre profeter får tala, men andra ska pröva det som sägs. Dessa regler grundas på orden ”Gud är inte oordningens Gud utan

fridens”. Till sist säger han om kvinnornas möjlighet att tala (syftande på tal som jämställs med predikan) i församlingen”, att ”*Liksom i alla de heligas församlingarna ska kvinnorna vara tysta i era församlingar.*” Paulus upprepar genom att säga, ”*de [kvinnorna] får inte tala utan ska underordna sig, som också lagen säger.*”

Paulus tar ”lagen” som auktoritet. Vad betyder ”lagen” i detta sammanhang? Lagen var de första kristnas Bibel, i bredare avseende var den hela gamla testamentet, och i smalare avseende innebar det Moseböckerna. Moseböckerna gav skapelseordningen för mannen och kvinnan som grundbild för deras uppgifter. Ordningen var teologiskt grundad, den inkluderade uppgiften att leda den första familjen i paradiset gudstjänst. Gud talade först till Adam om människans uppgifter, sen skapade Gud Eva. Till Adam talade Gud också efter att syndafallet hade skett.

Kvinnans roll i församlingslivet grundar Paulus på skapelsen. Det gör han därför att församlingen fortsätter gudstjänstuppbyggnaden, det som Adam och Eva fick, men nu i nya förbundet. Det faktum att samma ordning som gällde före syndafallet ännu är i kraft beror på att ordningen kommer från Gud. Därför är den i kraft ”i alla heligas församlingar”. Paulus påminde Korint att de hade avvikit från det som Gud hade instiftat för alla församlingar.

Vad menar Paulus med att *det är en skam för en kvinna att tala i församlingen* (35). Ordet är starkt sagt. Innehållet av detta kan vi förstå bättre om vi läser motiveringen i Timoteusbrevet (1. Tim. 2:11–15). Paulus grundar ärendet på skapelseordningen, men tillägger, att det inte var Adam utan kvinnan som blev bedragen. Vad gjorde Eva, frågar vi? Hon bröt sig fri från skapelseordningen och inledde diskussion med djävulen. Det hade förfärliga följder. Adams fel var att han tillät det ske och lyssnade till sin fru. Vi förstår att de båda bröt mot Guds förordning.

Som sista auktoritet för att visa Korinterna hur de hade missuppfattat Guds vägar, inte bara angående kvinnans roll utan också angående församlingens andra ordningar, tar Paulus ”*Guds ord*” och ”*Herrens bud*”. Dessa två sätter han emot församlingens ”andliga och profeter” som hade tagit i bruk sådant i församlingen som hade förbjudits av Gud själv. Inte undra på att Paulus varnar att den som inte ”*erkänner*” detta som Paulus beskriver som ”*Herrens bud*”, *han är själv inte erkänd*”. (1. Kor 14:38).

Kvinnorna är kallade av Gud att tjäna Herren

Judarna på Jesu tid godkände inte att kvinnorna skulle få ta emot undervisning. Skolor och undervisning var riktade till män. Jesus var motkulturell. Han undervisade också kvinnor och hade kvinnor med i den större lärjungekretsen. I Paulus brev godkänns att kvinnor får tala och även att de är skyldiga att göra det. Vad som begränsades var undervisning i församlingens gudstjänst. Herderollen och församlingsherdens uppgifter i församlingen kunde inte kvinnan ta, inte heller en man som inte var kallad. Hon kunde vara en profet, men inte en herde. Kvinnan fick undervisa andra kvinnor, barn, alla människor, även män utanför gudstjänsten i ”fria” sammanhang. Vad som ändå alltid hörde till var att hon frivilligt underordnade sig sin man och i trosfrågor sin församlingsledare.

Paulus, Jesu apostel, var också motkulturell. Den hedniska kulturen i Grekland var fylld med kvinnliga andliga mysteriepräster och ”församlingsledare”. Kvinnor ledde även ”församlingar” som bestod av män. Kvinnor hade också politisk makt om de var rika och från rätt släkt. Det skulle ha varit en lättare väg för Paulus att anpassa den kristna församlingen till denna miljö genom att tillåta kvinnliga herdar. Men nej, han gjorde istället det som var socialt okonventionellt enligt omgivningens människor--kvinnor fick inte tala. Det gjorde han därför att han hade mött Gud. Vad och hur Kristi kropp skall göra i olika samhällen frågas inte av olika kulturer, utan av Herrens ord. Skapelseordningen går över kulturer och bjuder dem tillbaka till Guds världsplan.

Den Kristna läran kan omfattas genom tron

Till sist, såsom vi såg, är ämbetsfrågan en djup andlig fråga som grundar sig både på församlingens väsen som Kristi kropp och på en bild som likställer mannens och kvinnans respektive roller med en ordning som även gäller i bilden om ordningen i Guds väsen. Dessa är inte tidsbundna, utan gäller så länge jorden står. Mot denna bakgrund förstår vi varför församlingsordningen kan omfattas och tas emot endast genom tron och bönen. Jämställdhetsfrågan eller tankar om jordiska sociala organiseringsmodeller är i jämförelse med församlingen alldeles som om de skulle vara från en annan planet. Som Bibeltrogna kristna i denna fråga, som tiotals miljoner lutheraner före oss, får vi med glädje hålla oss till de heliga Skrifterna.

Gud välsigne dig!

Vesa Pöyhtäri

Bön och tro

Jabes bön - bön med edlig förpliktelse

När vi trösklar igenom Gamla testamentets Krönikeböcker, stöter vi överraskande på en verkligen uppseendeväckande och kraftfull bön, samt samtidigt en kort beskrivning av bönesvaret.

Men Jabes var mer ansedd än sina bröder. Hans mor gav honom namnet Jabes, "för jag har fött honom med smärta", sade hon. Jabes ropade till Israels Gud och sade: "O att du ville välsigna mig och utvidga mitt område och låta din hand vara med mig! O att du ville göra så att jag slipper olycka och smärta!" Och Gud lät det bli så som han bad (1 Krön. 4:9-10).

Namnet Jabes kan översättas med "sorg" och "plåga". Jabes-pojkens mor hade gett pojken detta namn, vilket eventuellt kan ha berott på en svår förlossning. Pojkens kropp kunde eventuellt ha dragits med sviter från förlossningen. Beskrivningen av både pojkens och moderns lidanden kunde tala härför.

"Jabes bön" är en typisk kombination av PALAL-bön och eucharistisk bön. Jabes bön anses höra till samma kategori av böner som Jakobs bön i 1 Mose bok kap. 28. Båda är alltså böner med edlig förpliktelse.

I "Jabes' bön" hittar vi ett par små, men viktiga ord: "İM" och "BARAK". Ordet İM är inte

uttryck för tvekan eller tvivel, utan är ett förhoppningsfullt utrop som uttrycker bedjarens hjärtas föräraning: "Det enda som här behövs är att Du, Gud, välsignar mig så..." Och det andra ordet – BARAK – handlar om själva välsignandet och innebär att de aktiva aktörerna är två: den som välsignar och den som mottar välsignelsen. Gud välsignar och Hans motiv är Hans frälsande kärlek. Människan tar emot med en tro som både vill stödja sig på Guds löfte och vilja att ta det i bruk.

Bibelläsandet kan berikas av att man använder sig av bibelöversättningar på andra språk. Bibelns hebreiska och grekiska är helt annorlunda språk än det språk vi brukar. En ordgrann översättning är en absolut omöjlig uppgift. Vid översättningarna är vi ofta tvungna att nöja oss med ord som är ungefärliga motsvarigheter. Bibeln målar för läsaren upp en bild med verksamhet, aktivitet och skeenden. Så uttrycks också i Hebreerbrevet: "Genom tron förstår vi att..." och därefter beskrivs hur "genom tron" följs av mångahanda skeenden och utförda handlingar.

Variationsrikedomen i Jabes' bön spirar även ur andra källor:

Utgångsläget i den hebreiska versionen, som även den finska versionen utgår ifrån, är detta: modern har gett sonen namnet "sorg"

eller "plåga", förmodligen som följd av en smärtsam förlossning.

Den syrianska gamla versionen betraktar "fallet Jabes" utifrån utvecklingen av en relation mellan fadern och sonen:

Och en av dem var speciellt kär för fadern och modern; och fadern gav honom namnet "Mitt öga" och välsignade sonen med dessa ord: Herren välsigne dig och må utvidga ditt område, och Hans hand vare över dig, och må Han bevara dig från allt ont, så att det inte får råda över dig, och må Han ge dig allt vad du någonsin kommer att begära av Honom!"

Den kaldeiska versionen har bevarat berättelsen om Jabes på följande sätt:

"Jabes bad till Israels Gud sägande: Då Du välsignar mig, så välsigna även mina barn, och utvidga mitt område med att ge mig lärjungar; och må Din hand även vila över min köpmannaverksamhet, så att jag kan vara likvärdig mina kompanjoner, och att inget ont mera skulle få tära på mig. Och Herren gav Sitt ord på att Jabes' bön kommer att uppfyllas." Mera om detta ämne har jag skrivit i den nyligen utkomna lilla boken "Bönens rika värld" som Du kan köpa via Missionsmagasinet i Jakobstad.

Jorma Aspegrén

INREMISSIONSKALENDERN MARS 2020

1.3
Nagu kyrka, Högmässa kl.11.00.
Predikant Kaj Fagerholm
Liturg Kjell Brännström

8.3
Korsnäs kyrka, Gudstjänst.
Predikant Tomas Gäddnäs
liturg Janne Heikkilä

Malax kyrka, Gudstjänst kl 10.00,
Predikant Torvald Hjulfors
Petalax kyrka Gudstjänst kl.12.00
Predikant Torvald Hjulfors
Liturg Tomi Tornberg

18.3
Nykarleby,
Hagaborgs Demensavdelning kl.12.30
Florahemmet kl.13.15
Hagalund kl. 14.00

Sursik, morgonandakt kl. 09.00
Richard Eklund

29.3
Korsholms kyrka, högmässa kl.11.00
Predikant Per Svenfelt
Liturg Berndt Berg

29.3
Smedsby, möte i församlingsgården,
Berndt Berg, Per Svenfelt

"Be för missionsarbetet"

Jesus segrar över ondskans makter

I den äldre kyrkohandboken finns en text för denna söndag från Kol.1: 24 - 29, som då hörde till fastetiden. Temat var "Kampen mot mörkrets makter". När vi ser oss omkring i vår värld och följer med nyheterna i medierna, kan vi nog konstatera att ondskan och mörkret verkligen har stor makt i världen. Så har det varit ända sedan Gamla testamentets tid ända till våra dagar. Därför blev Jesus sänd till världen för att bli människa av kött och blod, med samma kamp och samma frestelser som vi. Han var också sann Gud. Jesus var den enda människan som levt på vår jord och varit utan synd. Jesu seger på Golgata kors över synden, världen och döden är också vår seger. Jesus säger: "Åt mej har getts all makt i himlen och på jorden" (Matt 28:11). Genom tron på Jesus som din och min Frälsare segrar också vi och är saliga redan här på jorden.

Paulus betonar här tidigare i samma kapitel vilken stor skillnad det är i vilket rike de kristna i Kolosse befinner sig. De är inte längre i världens rike som är mörkrets rike. Det samma gäller oss som är kristna och Guds barn. Gud har frälst oss från mörkrets välde och fört oss in i sin älskade Sons rike. Och det är i honom som vi är friköpta och har fått förlåtelse för våra synder. Det är den största skatt som vi kan äga i denna syndens värld. Paulus vill understryka hur han har velat satsa allt för

att kämpa för den kristna församlingen som är Kristi kropp. I Kristi kropp är vi alla viktiga lemmar med olika uppgifter.

Den viktigaste uppgiften för Paulus var att överallt predika Guds ord. När han skrev detta brev var han fängslad i Rom. Han skrev att han gläder sig mitt under sina lidanden. Vi får tacka Gud för att vi fritt får samlas omkring Guds ord i vårt land. Vi vet inte hur den här friheten kommer att begränsas i framtiden. Vissa tecken tyder på att man börjar begränsa förkunnandet av ett helt Guds ord, om synd och nåd. På många ställen i världen är det helt annorlunda också i vår tid. Våldigt många blir förföljda och lider martyrdöden därför att de bekänner Kristi namn.

I sin översteprästerliga förbön (Joh.17:6), ber Jesus såhär: "Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du har tagit ut ur världen och gett mig. De var dina, och du gav dem åt mig, och de har hållit fast vid ditt ord." Lärjungarna var inga fullkomliga människor, de kunde tvivla, fastna vid ovidkommande saker som t.ex. vem av dem som var störst. Jesus betonar ändå vikten av att de har hållit fast vid Guds ord. Det här är också viktigt för oss som bekänner Kristi namn, trots att det många gånger känns obekvämt i vår tid.

Jesus säger:
"Jag har fått all makt i himlen och på jorden"

Gud har tagit oss ut ur världen till sitt rike. Jesus har tagit ansvar för oss under vårt liv på jorden. Under hans ledning och omsorg får vi börja varje ny dag, ty han har lovat vara med oss alla dagar intill tidens slut. Här finns det ingenting som är varaktigt och som håller att bygga på. Det finns bara en grund som står fast i tid och evighet. Det är Guds ord. Ordet vittnar om att Jesus Kristus korsfästes, dog och begravdes samt uppstod på tredje dagen från döden.

Ibland leder vår Herre oss genom kamp, nöd och sorg. Herren vill att vi skall hålla oss till den fasta grunden som består. Hans kärlek är så stor att han inte vill att någon människa skall gå förlorad.

Paulus skriver om den hemlighet som varit fördold, men nu har uppenbarats för de heliga. Den hemligheten är - Kristus i er, härlighetens hopp. Bröder och systrar i Kristus Jesus, tänk vilken skatt vi har fått genom tron! Kristus själv har kommit för att bo i våra hjärtan. Vi är den Helige Andes tempel. Genom tron har vi blivit renade i Jesu blod. Tänk om några av Jesu underbara egenskaper skulle få påverka och förnya oss! Vi får ta del av andlig mat och kraft genom att läsa bibeln och samlas regelbundet där Guds Ord förkunnas. Församlingen behöver inte alltid vara

stor. Jesus sade att där två eller tre är samlade i hans namn, där är han mitt ibland dem. I Kristi kyrka får vi också ta del av Kristus själv i nattvardens sakrament.

Paulus ville förmana och undervisa varje människa med all vishet. Hans vilja var att föra så många människor som möjligt till tro på Frälsaren. Vår uppgift i den kristna församlingen är också att i vår tid förkunna Kristus och utbreda evangeliet så, att människor kan bli frälsta från mörkrets välde och förda till Guds älskade Sons rike. Må Gud välsigna det arbete som utförs genom hans tjänare i olika uppdrag här i vår värld.

Vi tackar Gud vår Fader och Frälsaren Jesus Kristus, vår Herre och ber:

Allsmäktige Gud, käre himmelske Fader. Alla onskans andemakter måste böja sig för din vilja. Beskydda och bevara oss från allt ont till kropp, själ och ande. Låt din goda Ande få leda oss så att vi blir bevarade i en levande tro och en gång får komma till det himmelska hemmet. Amen.

Kurt Enlund
Närvilä bönehusförening r.f.

**Det finns bara en Gud,
och han har skapat
allt som finns**

Hur långt kan du räkna? Till tio? Till hundra? Ända till tusen?? Duktigt! Det är bra att kunna räkna och jag hoppas att du är lite intresserad av siffror. Jag kommer att skriva en serie här ibland, som heter "Siffror i Bibeln". Det kommer en ny siffra varje gång, och en berättelse om den siffran.

Vi börjar med siffran 1.

Det finns bara en Gud. Han är den mäktigaste som finns och han har skapat allt som finns. I början fanns inget, utom Gud. Allt var svart. Ingen jord, inga människor, inga djur. Allt var tyst och tomt.

Gud ville skapa en vacker värld, full med färggranna växter, fantastiska djur och människor, som liknade honom. Han sade några ord, och allt blev till. Han skapade hav och land, fiskar och fåglar, alla slags djur och till sist skapade han människan för att ta hand om allting. Gud såg att allt var perfekt, precis som han ville att det skulle vara.

Gud skapade allt som finns. Det var länge sedan, flera tusen år. Men han har inte glömt bort sin jord och sina människor. Han finns också med i världen idag. Han ser alla människor, flera miljarder människor i olika delar av världen. Han vill att alla ska tro på honom och be till honom. Om du är glad över något får du be till Gud och tacka honom. Om du är rädd eller orolig får du be till Gud om hjälp och skydd. Han hör oss när vi ber, det har han lovat.

Gud sände Jesus till jorden för att rädda människorna, och han sände den helige Ande att bo i alla människors hjärtan, som tror på honom. Gud (Fadern), Gud (Jesus) och Gud (den helige Ande) hör ihop och är en Gud. Det här är något som bara är möjligt för Gud. För oss människor är det ett mysterium.

Gud har alltså skapat
allt som finns.
Han har skapat dig.
Han älskar dig.
Han vill att du ska vara
hans alldeles egna barn
och lita på honom.

Färglägg siffrorna:

100 50

3 1 7

20 10000

Vi ber:

Tack Gud, för att du har skapat mig.
Tack för att du har skapat jorden,
växterna och djuren.
Tack för att du älskar alla människor.
Vi ber att du skall skydda alla
som tror på dig.
Hjälp mig att alltid älska dig.
Amen.

Eva Hagnäs

Vad är ett kristet hem?

Vad utmärker ett kristet hem?

Är det ett hem där allt går bra?

Är det ett hem där man tar avstånd från allt som världens barn gör?

Här är några saker som jag tycker att är viktigt när vi funderar på vad ett kristet hem är:

Ett vanligt hem

Ett kristet hem är ett vanligt hem. En kristen är, precis som alla andra människor, skapad av Gud till att leva i den värld vi lever i. På det här sättet är vi människor likadana och därför kan och ska ett kristet hem vara ett vanligt hem. Där får vi njuta av de gåvor som Herren gett oss i sin skapelse. Man kan nästan säga att en kristen kan njuta mera av det goda som finns här i världen, än den som inte tror, för han vet nämligen att det är en gåva av Gud. Vi får ha fritidsintressen och vänner, och vi får glädjas av de fina egenskaper som vi har fått. Ett kristet hem är alltså ett vanligt hem, där man inte flyr undan världen utan lever det liv som Herren har gett.

Ett hem där allt inte är bra

Ett kristet hem är också ett hem där allt inte är bra. Där i hemmet finns också synd, problem och utmaningar. Där finns det motgångar och lidande, där använder vi Guds goda gåvor fel, vi lyder inte de goda bud som Herren har gett oss, vi surar och är irriterade, vi är arga och säger dumma saker. I det kristna hemmet polerar vi inte upp ytan eller sveper bort alla problem och utmaningar som om de inte skulle finnas. I ett kristet hem finns det saker, utmaningar, sår, synder som behöver bearbetas. När man i hemmet lever nära andra människor så kommer man också att märka, i sig själv och i andra, de mindre älskvärda egenskaper som finns hos en människa. Ett kristet hem är inte ett perfekt och syndfritt hem, utan ett hem där allt inte är bra.

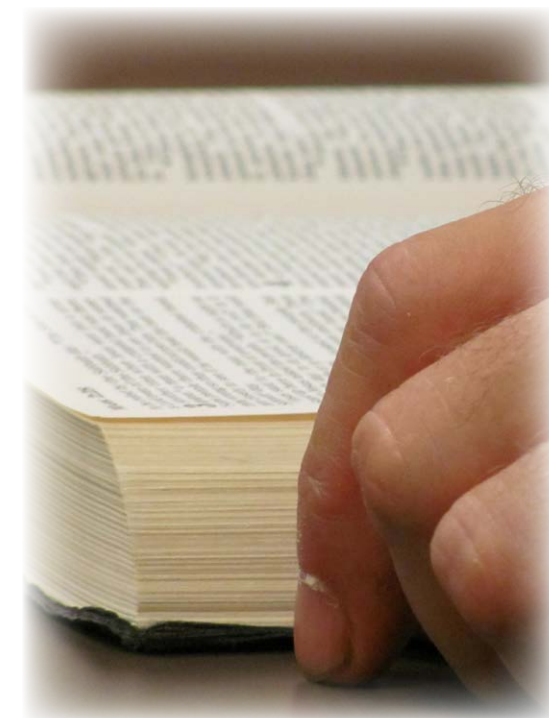

Ett hem med Jesus i centrum

Ett kristet hem är ett vanligt hem och ett hem där allt inte alltid är bra. Men ett kristet hem är också ett hem där problemen och utmaningarna tas tag i på ett verkligt sätt. Ett kristet hem är ett hem där man låter Gud göra upp med de problem som finns. I ett kristet hem förtröstar man på evangelium, att Jesus Kristus har dött för alla synders skull. I ett kristet hem är Jesus Kristus Herre. Därför är också förlåtelsen viktig. Vi är barmhärtiga för att Gud har varit barmhärtig mot oss. Vi förlåter varandra när någon misslyckats, och vi förtröstar på att Herren kan fostra oss till ett liv enligt Hans vilja.

I det kristna hemmet är också Guds ord viktigt. I ett hem där Guds ord inte finns med, där finns inte heller den sanna Jesus med. För den sanna Jesus möter vi i Guds ord, i Bibelns ord. Där möter Han oss med sitt evangelium och ger oss kraft att leva ett liv enligt Hans vilja.

Richard Eklund

*”Jag gladdes när man sade till mig:
Vi ska gå till Herrens hus” Ps 122:1.*

Vi lever i en tid då troheten till Guds Ord minskar, samtidigt som människors ensamhet och utsatthet ökar. Det är en utmanande och på många sätt mörk tid, men den öppnar också upp möjligheter för de kristna församlingar och föreningar som vill vara såväl ljus som salt på de platser där de finns. För oss i Närvilä bönehusförening är Bibeln det centrala. Vi vill också vara ett andligt hem, en varm kristen gemenskap för människor att växa och utvecklas i, där man kan hitta stöd och vägledning på den ofta krokiga väg som heter livet. Vår målsättning är att kombinera bibliskt grundad undervisning med en låg tröskel och medmänsklig värme.

Söndagens tvåspråkiga möte kl. 15 är den gemensamma stund då vi samlas inför Herren, kring Ordet, alla åldrar tillsammans. Mötet hålls på eftermiddagen för att inte krocka med de gudstjänster som hålls i stadens kyrkor, där man har möjlighet att delta i nattvarden. Inför söndagens möten har vi välkomnare som står vid dörren och hälsar mötesgästerna välkomna. Varje söndag börjar mötet med en psaltarpsalm och inledningsbön som hålls av en ung man. Därefter fortsätter mötet med allsång (eller sång av t.ex söndagsskolbarnen)

och predikan. Som predikanter fungerar för närvarande Juha Åkerlund, Anton Wargh, Kaj Fagerholm, Kurt Enlund, Kurt Hjulfors och Jorma Aspégren. De sedvanliga kaffeserveringarna efter mötet ersätts ibland av knytkalet då vi alla äter mat tillsammans.

Söndagsskolan är en annan grundsten i vår verksamhet. Den är indelad i två grupper, en för 3-7-åringar och en för 8-12-åringar. I yngre gruppen används Barnens Bibel och flänotavlan medan de äldre barnen jobbar med söndagsskolmaterialet ”Min egen bok” (SLEF-media). Som söndagsskollärare fungerar idag Markus Enlund, Fredrik Flink, Ida-Maria Östman, Linda Värnström och Mattias Esberg. Då barnen efter åk 6 gått ut söndagsskolan har de möjlighet att samma höst fortsätta till verksamheten för ungdomar. Ungdomarna samlas varje fredagskväll till ungdomssamling under ledning av vår anställda ungdomsledare Lenart Ahlvik. Till programmet för ungdomar hör också ’After School’, en lågtröskelverksamhet för tonåringar dit de kan komma efter skolan för att umgås, äta mellanmål och uppleva kristen gemenskap.

Sångkvällar, helgsammankomster och tema-kvällar är andra återkommande inslag i Närviläs verksamhet. Under våren och hösten 2020 ordnas en 9-delad undervisningsserie, Trons ABC, som bygger på Bo Giertz bok med samma namn. Temakvällarna inleds med matservering, efter vilken någon av våra predikanter håller undervisningen. Diskussionen efteråt är en viktig del av kvällen. Barnpassning ordnas för att också småbarnsföräldrar ska ha möjlighet att delta.

Syföreningen, syjuntan för unga kvinnor och karabrunchen hör till Närviläs veckoprogram. Syjuntan, som samlas i ett hem, är en Bibel- och bönegrupp där många av deltagarna är ivriga handarbetare. Karabrunchen samlar män i alla åldrar till bönehuset varje lördagsmorgon, för god mat och fina diskussioner. I vår startar också samlingar för unga män. Här presenterar vi några av våra medlemmar – och de programpunkter de deltar i:

Lisa Nyblom och **Erja Wentin** är svägerskor och goda vänner. De hittar man varje söndageftermiddag längst till höger i bönehuset, på femte raden framifrån. Lisa och Erja gör inte mycket väsen av sig, men man behöver inte prata länge med dem för att upptäcka deras härliga Kokkola-humor (...och deras orubbliga motvilja mot att bli fotograferade. Därav inget foto av dem här).

För Lisa har Närvilä bönehuset varit ett andligt hem i över 80 år. Som liten besökte hon aktivt bönehuset med sina föräldrar, Jakob och Edith Wentin och fortsatte sedan med sin man Gunnar och deras barn.

Erja kom på 1960-talet in i bönehusgemenskapen via sin man Henrik. Lisa och Erja minns det gamla bönehuset med värme, ”det var så kärt för oss”, men med tiden har de vant sig vid nya bönehuset och trivs nu också där. Söndagssammankomsten är viktig för dem, så också syföreningen på tisdagar kl. 13. Lisa började en tid efter sin pensionering 2003 delta i

syföreningen tillsammans med sin syster Etel Olausson och Erja kom med ca 9 år senare.

I syföreningen inleder vi med sång och sedan läser någon ur en andaktsbok. Vi fortsätter med kaffe, lotteri och diskussion. Till programmet hör också pausgymnastik och töjning. Vi avslutar eftermiddagen med att sjunga den bön som finns i psalm 554 ”Vår Fader och Gud”, vi ber Herrens välsignelse och sedan håller vi varandra i hand och säger ”Tack för idag, ha det så bra. Guds frid.”

Varje höst inleder vi terminen med ett besök till Marlene Sundfors villa och vårterminen avslutar vi med att äta mat på en restaurang. De flesta av oss är kvinnor, men en man har vi med oss, Viktor Wargh. Medelåldern är hög och vi saknar dem som inte längre är med oss, men vi är tacksamma för den gemenskap vi har.

För **Torvald (Torri)** och **Nina Enlund** har Närvilä varit ett andligt hem i många år. Torri kom redan som liten in i bönehusgemenskapen via sina föräldrar Margareta & Ragnvald. Nina växte upp i Bosund (dotter till Ulla & Lars Sundelin) men har sedan 1986 varit en del av Närvilä. Tillsammans har de fostrat 5 barn och de fungerar också som stödfamilj. Alla som känner Torri vet att han är Närviläs mest positiva medlem (vårt ”ilopilleri”). Om

man besöker bönehuset och hör någon med entusiasm utbrista ”Gårr mäktot!” eller ”Hal-lelujal!”, då kan man vara säker på att Torri finns någonstans i närheten. Torri och Nina berättar:

För oss är det viktigt att delta i söndagsmöten, temadagar och att hälsa välkommen vid dörren. Vi har också tyckt om att åka på slalom-/skidresor med ungdomarna. Karabrunchen är för Torri en uppskattad del av lördagen.

Vi trivs i Närvilä då stämningen är så familjär. Människorna där tar sig tid att se varandra och att prata med varandra. Det finns också en öppenhet för nya människor och en gemensam önskan att få besökarna att känna sig välkomna.

Simon och **Alice Hagman** hör till de många fina, unga par/unga familjer som flyttat till Karleby från andra orter och aktivt börjat delta i Närviläs verksamhet. Simon (son till Stefan & Marion Hagman) studerar till polis och är för tillfället på arbetspraktik i Jakobstad och Alice (dotter till Kjell & Saga Östman) är socionomstuderande. Till familjen hör Lydia (4), Leona (3) och Isak, snart 1 år. Familjen Hagman bodde i Karleby en tid men flyttade sedan för studier till Vasa och Tammerfors.

Nu har de flyttat tillbaka till Karleby och berättar här om sitt engagemang i bönehuset: Hela familjen deltar i söndagsmötet. Förutom det deltar Simon i karabrunchen på lördagsmorgnarna och Alice i syjuntan för unga kvinnor. Utöver det umgås vi ofta med bekanta i Närvilä, både vardag och helg.

Vi kom snabbt in i gemenskapen i Närvilä. Människorna här är så trevliga och man känner sig verkligen välkommen. Det kändes bra att få flytta tillbaka hit. Vi har återigen blivit mer än väl mottagna i Närvilä och vi känner oss välsignade med en så fin gemenskap i bönehuset.

Markus Vähäkangas är 16 år, studerar första året på ICT-linjen i Optima och är en aktiv volleybollspelare. Tack vare sina föräldrar Seppo och Lise-Lotte (Lotta) har han vuxit upp i bönehusgemenskapen i Närvilä. Markus berättar: Jag brukar vara med på ungdomssamlingarna och ibland på innebandy före samlingarna. Jag deltar också i söndagens sammankomst. Att vara med på söndagarna känns som en bra start inför en ny skolvecka. Just nu är det roligt att lära känna den nya ungdomsledaren.

Under åren har jag bjudit med mina kompisar. Speciellt roligt är att en av mina äldsta vänner, som inte sedan tidigare har någon koppling till Närvilä, har börjat följa med mig till både ungdomssamlingarna och sammankomsterna.

Närvilä bönehusförening hälsar alla Missionstidningens läsare varmt välkomna att besöka oss och dela vår gemenskap.

Mer info om vårt bönehus hittas på vår hemsida narvila.fi och man kan också följa oss på Instagram @narvilainfo (för ungdomar: @ungnunarvila).

Dana Fagerholm

Utdrag ur boken ”Där fäderna skördat och sått. Minnesbilder från Närvilä bönehus.” - av Magnus Enlund

”Närvilä bönehus historia avspeglar en del av en hel nations andliga historia. Framför allt hur generation efter generation under olika tidsepoker vänt sig till Skaparen, både under goda och dåliga tider. Det finska folket drabbades av en gemensam katastrof – hungersnöden under 1860-talet. En följd av detta var att människorna vände sig till den Högste för att söka tröst i nöden. Väckelsens vindar spred sig också till Karleby-trakten under 1860-talet.

Närvilä bönehus byggdes enligt uppgift år 1886. Själva huset uppfördes av några timmermän i Lappfors by i Esse. När bönehuset blev uppfört, rev man ner huset och transporterade stockarna till Närvilä by och uppförde bönehuset på nytt. Tack vare den flit som medlemmarna visade togs bönehuset rätt snabbt i bruk. Invigningen lär ha ägt rum under midsommarhelgen 1886.

Den viktigaste verksamhetsformen har under alla tider varit sammankomsten, som för det mesta ägt rum under söndagarna. Bland övriga verksamhetsformer som har rätt långa traditioner kan nämnas söndagsskolan som började hållas år 1935, samt syföreningen. Under krigsåren var ryska krigsfångar inkvarterade i bönehuset, vilket ledde till att sammankomsterna då hölls i hemmen.

Verksamheten i Närvilä bönehus har under de senaste decennierna fått nya former. På 1970-talet diskuterades möjligheten att bedriva verksamhet för ungdomar. På 1980-ta-

let började man ordna bibelstudier och skidresor. Ungdomsverksamheten utvecklades ytterligare under 1990-talet, då man utsåg utvalda ungdomsledare som tog ansvar för ungdomsverksamheten i föreningens regi.

Det gamla bönehuset upplevdes med tiden allt mera oändamålsenligt. På ett årsmöte år 1994 beslöt man att bygga ett nytt bönehus på samma tomt där det gamla låg. År 2002 började man bygga bönehuset och året därpå var bönehuset klart. På Kristi Himmelfärdsdag år 2003 invigdes det nya bönehuset.”

I slutorden till boken skriver författaren:

”Närvilä medlemmarnas värderingar kan sammanfattas med följande ord i en Sions sång:

Ett oförgängligt arv jag har, i himlen är det i förvar...”

2014 utkom en tvåspråkig bok om Närvilä bönehus historia och verksamhet. Magnus Enlund fungerade som författare och arbetsgruppen bestod av Heidi Leipälä, Sven-Olof Holmberg och Jorma Aspegrén. Tiina Ahola, Jorma Aspegrén, Kristina Klingenberg, Etel Olausson och Viktor Wargh har alla bidragit till boken med fotografier ur de egna arkiven. Boken innehåller också en samling intervjuer – ”Minnesbilder från Närvilä bönehus” – med bl.a. Peter Thylin, Tuomas Pöyhtäri, Britta Wargh och Märtha Tylli. Boken är utgiven på Barents förlag och finns till försäljning i Närvilä.

Nya prästdiakoner för den Ingermanländska kyrkan

När han såg folkskarorna förbarmade han sig över dem, för de var härjade och hjälplösa som får utan herde. Och han sade till sina lärjungar: ”Skörden är stor men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd.” (Matt 9:36–38)

Under februari hände mycket i Ryssland. Den Ingermanländska kyrkan fick en ny biskop, Ivan Laptev, och den samma kyrkan fick elva nya prästdiakoner. I Ryssland gick Jesu uppmaning att be till Herren om nya arbetare i vingården i uppfyllelse.

Lutherska kyrkan i Ryssland har redan länge lidit av en stor brist på präster. Prästämbetet är nödvändigt för en Biblisk församling därför att Herren har instiftat herdeämbetet för att Kristi ord ska offentligt predikas i församlingens gudstjänst, samt för att dopet och nattvarden ska förrättas. Den första prästgenerationen som började arbeta efter kommunismens avgång har snart gått i pension. Till de prästtjänsterna som därigenom har lämnat öppna har det varit svårt att hitta ersättare. De finländare som nu blivit vigda till rättigheterna att förvalta ordet och sakramenten i den

ingermanländska kyrkan kommer att hjälpa församlingarna i Ryssland när de gör besök i bönehusföreningarnas vänförsamlingar. De få lokala prästerna och prästdiakonerna i Rysslands kyrka får då möjlighet att ta ett ”ledigt veckoslut”, en möjlighet de alltför sällan har.

Keltto seminarium hade skolat de vigda under mer än två års tid. Skolningen koordinerades till LFF’s predikanter av den undertecknade som också fungerade som en av lärarna. Andra som hjälpte till var Aarre biskopen, prof. Antti Laato, Juha Saari, prof. Jouko Talonen, Kurt Hellstrand, Albert Häggblom, Matti Rusama, Leif Nummela, Jimmy Svenfelt, Richard Eklund, Jukka och Kristiina Paananen samt Marko Sjöblom. Skolningen innebar Bibeln, kyrkohistoria, Lutherska bekännelse-skrifterna, själavård, homiletik, Gudstjänst-ordning, förrättningar, information om den ryska kyrkan och deras kultur osv.

Biskop Ivan förrättade vinningen i Keltto församlings högmässa den 16.2.2020 med hjälp av biskop Aarre, kyrkoherde Ivan Hutter och den undertecknade. Som Bibeltext lästes Matt. 9: 36–38 och Matt 28:18–20 med mera. Alla tolv vigda lovade vid altaret ”Ja, med Guds

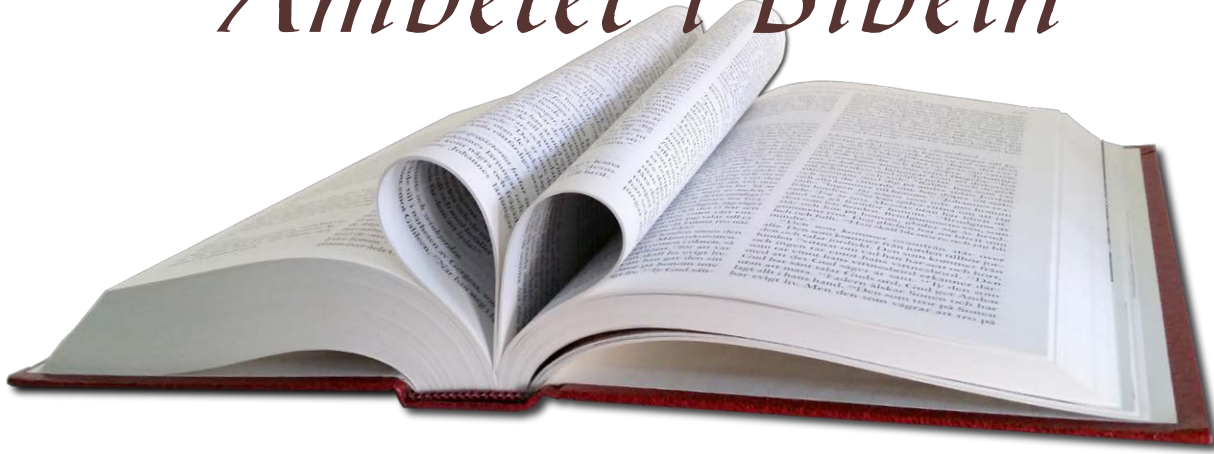
hjälp” till frågorna: ”Vill ni i den treenige Gudens namn ta emot präst-diakonämbetet och sköta det rätt och trofast till Guds ära och till församlingens uppbyggelse?”, ”Vill ni hålla er till Guds rena ord, fly bort från felaktiga läror, förkunna frimodigt Kristi evangelium och dela ut de heliga sakramenten i enlighet med hans instiftelse?”, ”Vill ni leva så att ert liv är en förebild för församlingen?”. Biskopen och församlingen bad för de vigda den Helige Andes kraft för tjänsten. Efter hand-påläggningen sände biskopen de vigda, med orden ”Den treenige Guden må välsigna dig och helga dig att tjäna Kristi kyrka alltid och överallt. Amen”.

Vi får be för dessa tolv tjänare i vår aftonbön! Under gudstjänsten var det rörande att höra LFF:s ungdomar sjunga, ”Amazing grace, how sweet the sound!” Vi alla, tjänarna och församlingen lyssnade. Vi är alla bara syndare i oss själva och helt beroende av Guds nåd. Vi har ingenting i oss själva att trösta oss med. Gud gav oss återigen löften att han är med och välsignar oss!

Vesa Pöyhtäri

Ämbetet i Bibeln

“Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet!”

Jesus är uppstånden! Ja, han är sannerligen uppstånden! Döden har blivit besegrad och livet har vunnit. Vilken otrolig gåva vi har fått! I tron på den uppståndne frälsaren har vi frid med Gud. Nu ska detta glädjebudskap ut till alla folk. *“Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet!”* så säger Jesaja, ledd av Anden, och Paulus citerar honom i sitt brev till församlingen i Rom. Stegen, eller fötterna som det egentligen står i grundtexten, är ljuvliga eftersom det betyder att Guds frälsning når ut åt fler och fler.

Uppgiften att vara glädjebudbärare, har varje kristen fått. Vi är alla kallade till att sprida evangeliet där vi går fram i vår vardag, är det då i hemmet, skolan, arbetet eller någon annanstans. *“Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.”* (1 Petr 2:9).

Alla till Kristus döpta Guds barn, gamla eller unga, män eller kvinnor, har alltså en gemensam uppgift i att *“förkunna hans härliga gärningar.”* Men förutom det så blir det tydligt, då

vi läser i Nya Testamentet, att det också finns vissa i de kristna församlingarna, som har en speciell uppgift i fråga om att förkunna evangeliet. De omnämns med olika namn och är tydligt åtskilda från resten. De är de som vi kallar präster eller pastorer och som NT också känner som herdar, äldste, församlingsledare mm. Då vi följer Paulus på hans missionsresor, ser vi att han aktivt och medvetet ser till att de församlingar som grundas, också får en ordning med församlingsledare. I apostlagärningarna står det om Paulus och Barnabas att *“I varje församling utsåg de äldste åt dem, och efter bön och fasta överlämnade de dem åt Herren som de hade kommit till tro på.”* (Apg. 14:23).

Också i Paulus brev kommer samma omsorg fram. Åt Titus ger han instruktioner om det som ska göras i Kreta: *“Jag lämnade dig på Kreta för att du skulle ordna det som återstod och i varje stad insätta äldste efter mina instruktioner.”* (Tit. 1:5). Också Timoteus får en rad instruktioner om insättande av lärare och äldste (1 Tim. 3:1ff) och i Paulus andra brev till Timoteus, står det om hur uppgiften att undervisa andra, ska anförtros åt pålitliga personer i församlingen: *“Det du har hört*

av mig inför många vittnen ska du anförtro åt pålitliga personer som i sin tur ska kunna undervisa andra.” (2 Tim. 2:2).

Att de nya församlingarna som uppkom i snabb takt, behövde ledare är förstaeligt redan för ordningens skull. Någon av de kristna i församlingen, måste väljas till att predika och förvalta sakramenten, för att undvika oordning. Men det är inte endast av en praktisk orsak som Paulus och de andra apostlarna gjorde så, utan framför allt därför att de ansåg att det är en ordning och en gåva som Gud själv gett sin Kyrka.

Sin förebild och sitt ursprung har prästämbetet, inte direkt i Gamla Testamentets präster, utan i apostlarnas ämbete, som vi läser om i Nya Testamentet. Markus beskriver i sitt evangelium hur Jesus då han i början av sin verksamhet ska välja apostlar åt sig, utsåg tolv män till den här uppgiften: Jesus gick sedan upp på berget och kallade till sig dem som han hade utvalt, och de kom till honom. Han utsåg tolv som han kallade apostlar. *“De skulle vara med honom, och han skulle sända ut dem att predika och ha makt att driva ut onda andar.”* (Mark. 3:13-15).

På flera ställen vänder sig Jesus specifikt till dessa tolv, undervisar dem och förbereder dem för deras uppgift. Jesus kallar dessa tolv, ger dem fullmakt och sänder ut dem: *“Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och*

bestämt er till att gå ut och bära frukt, och er frukt ska bestå.” (Joh. 15:16). Det är uppenbart att både apostlarna själva och de första församlingarna förstod att apostlarnas uppgift, att leda och vårda församlingarna, kom från Gud själv.

Då församlingarna blev flera och då apostlarna småningom lämnade det här livet, lämnades inte församlingarna vind för våg. Som vi redan såg i Paulus agerande, tillsatte man herdar och äldste i apostlarnas ställe för att fortsätta den uppgift apostlarna fått av Herren. Fortfarande ansåg man att uppgiften kom från Gud, även om den nu gavs vidare åt nya män. Så här tilltalas de äldste i Efesos *“Ge akt på er själva och hela den hjord där den helige Ande har satt er som ledare, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod.”* (Apg. 20:28).

Herdarna, eller prästerna, har ännu idag sin uppgift och tjänst från Gud. De är kallade till att ta hand om den församling de blivit satta till ledare för. Där ska de tjäna med de gåvor Gud har gett åt församlingen, nämligen evangeliets gåvor. Genom Ordet, nattvarden och dopet föder de den hjord Gud har gett åt dem. Så utrustas hela församlingen till att tillsammans lova Herren, ge Honom all ära och förkunna Hans goda gärningar!

Anton Wargh

KYRKHELG SYD 20–22.3.2020
i Helsingfors

Temat **"INFÖR DITT ANSIKTE"** uppmanar oss att reflektera över Gud som Sanningen, som den Allsmåttige som leder historiens gång och som vill leda oss i våra liv.

Kyrkhelgen hålls i Petruskyrkan, Skogsbäcksvägen 15, Helsingfors. Ingen förhandsanmälan behövs.

Medverkande: Prof. Antti Laato, chefred. Leif Nummela, vd Peter Fagerholm, sångarna Pekka Simojoki och Fiona Chow, med.lic. Pekka Reinikainen, direktor Björn Wallén, khde Daniel Björk m.fl.

NERA INFO: kyrkhelg.fi

BUSSRESA TILL RYSSLAND, 2-5 APRIL

Vi besöker församlingarna i Pihkova och Luga

Preliminärt program:

Torsdag 2.4 Start på morgonen mot Sankt Petersburg, övernattning i Maria kyrkan.

Fredag 3.4 Sightseeing i Sankt Petersburg. På eftermiddagen kör vi till till Luga och övernattar på hotell.

Lördag 4.4 Barnläger i Luga för en del av resenärerna, övriga resenärer kör till Pihkova där man firar gudstjänst tillsammans med Pihkova församling. Vi övernattar på hotell i Luga.

Söndag 5.4 Gudstjänst i Luga församling. Vi planerar att starta hemåt ca kl. 14.00.

Pris ca 150 € + visumkostnader
Välkommen med!

Kontaktperson: Erika Snellman,
tel. 050 569 4562,
erikasnellman@hotmail.com

SOMMARFEST 17-19 JULI

Missionsföreningen Rauhan Sanas (LYRS) årliga sommarfest "Suvijuhlat" arrangeras nästa sommar i Himango den 17 – 19 juli. Mötesplatsen är sporthallen och dess omgivning. Det är den 39 gången när festen arrangeras i år. Temat för det här året är "Kristus – vår tros ankar".

Det finns program för alla åldrar på festen. Under veckoslutet bjuds på bibellektioner, traditionella mötestal, sång och bön. På lördagsmorgonen ordnas fem kanaler, som behandlar bl.a. äktenskap, själavård, uppfostran, yrkesliv och katekesen. För unga finns egna kanaler.

Festen ordnas av Himanka och Pahkala Rauhan Sana, Himango kapellförsamling samt Missionsföreningen Rauhan Sana. Gäster i alla åldrar från olika församlingar och väckelserörelser är varmt välkomna till sommarfesten Suvijuhlat!

RADIO LFF (98,0/www.lff.fi)

- Måndagar kl. 17.00 repris från bönehusens söndagssammankomst
- Tisdagar kl. 9.30 Svensk andakt och 10.00 finsk andakt
- Torsdagar kl. 18.00 svensk andakt och kl. 18.30 finsk andakt
- Fredagar kl. 9.30 och 10.00 repris av morgonandakterna från tisdagen
- Lördagar kl. 19.00 sändning från kvällssammankomst
- Söndagar kl. 14.00/15.00 samt 18.00/19.00 sändning från sammankomster

HELGSAMMANKOMSTER

- 07.03 Närvilä, Näs
- 14.03 Jakobstad, Källby
- 21.03 Punsar
- 28.03 Bosund

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

”Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta ville jag inte samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna! Men ni ville inte. Nu ska ert hus lämnas åt er själva. Jag säger er: Ni kommer inte att se mig förrän ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn.”

(Luk 13:34–35)